

Безпечний пошук освітян відповідного профілю потрібно проводити на спеціалізованих Інтернет-біржах фрілансу, на яких розміщуються портфоліо претендентів з детальним описом інформації про досвід роботи, перелік підготовлених осіб, список наукових публікацій, якщо такі є в наявності, авторські методики навчання, виконані наукові проекти тощо. Треба пам'ятати, що для потенційного замовника послуги є важливим не те, який ВНЗ закінчив фрілансер, а які знання, вміння та навички він може передати та за який проміжок часу зможе підготувати учня/студента і т. ін. Важливим має бути прийнятне співвідношення ціни та цінності сервісу, а також рівень довіри з боку отримувачів послуги.

Вперше систему онлайн-репетиторства використав Айзек Пітман, який запропонував систему навчання через поштовий зв'язок для студентів Англії. На сьогодні кількість осіб, що навчаються за різними електронними курсами, перевищує 100 млн осіб і росте неймовірними темпами, досягаючи до 800 % на рік. У США, Канаді та ЄС онлайн-репетитори діють більше 10 років. Найбільш відомі компанії, які працюють за такою бізнес-моделлю в США – www.tutor.com и www.tutorvista.com, вони провели 6-7 млн навчальних сесій [6]. Кількість користувачів сайтів для дистанційних репетиторів постійно росте у всьому світі. Так, TutorVista отримує близько 6 млн відвідувачів на місяць.

Перспективи сучасного ринку онлайн-репетиторства підтверджують інвестори, вкладаючи великі суми коштів у розвиток дистанційних освітніх проєктів. Так, американський проєкт Tutor.com отримав у 2011 р. грант у розмірі 1,5 млн дол. США від фонду Білла і Мелінди Гейтс [7]. Серед причин, які спонукають освітян займатися електронним фрілансом, варто виокремити такі:

- можливість набуття фінансової незалежності, яка досягається в умовах роботи за межами навчального закладу, оскільки плата послуг за репетиторство істотно поступається офіційній заробітній платі;
- вільний графік роботи та можливість планування робочого часу;
- можливість удосконалювати методики навчання, освоювати самостійно нові технології та підвищувати професійний статус тощо;
- можливість поєднання фрілансу та іншої роботи.

Серед мінусів у роботі педагогічних фрілансерів варто назвати такі:

- розрахунок, як правило, здійснюється на взаємній довірі. За умов позитивного сценарію розвитку подій гроші поступають на електронний гаманець, для цього можна скористатись системою Яндекс-гроші, Visa, Mastercard, Вебмані та ін.;
- відсутність трудової книжки, що не дає змогу зарахувати відпрацьовані години;
- відсутність будь-яких соціальних гарантій та захисту прав з боку профспілок. На позначення цього явища в економічній теорії використовується академічний термін "прекаріат", який увів у науковий обіг Гай Стендінг. Характерною для ситуації прекарності є відсутність таких умов як: законодавчо визначених прав, захищеності на ринку праці, гарантії зайнятості, безпеки робочого місця, гарантії набуття певних навичок шляхом навчання, забезпечення представництва інтересів, захищеності доходів тощо.

Отже, незважаючи на низку негативних наслідків, послугами бірж фрілансу користується дедалі більше осіб, починаючи від школярів та студентів і закінчуючи самими освітянами. Подальша популяризація ідей електронного фрілансу залежить від історії розвитку довкола освітніх реформ, які сьогодні для економіки України є вкрай необхідними, оскільки відсутність належної законодавчої бази призводить до утворення тіньового ринку освіти.

Література

1. Авшалумова Р. Российские игроки в нише дистанционного обучения работают на будущее / Р. Авшалумова // Ведомости – 1 червня 2012. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.vedomosti.ru/management/articles/2012/06/01/biznes_na_mitrofanushkah.
2. Вільна енциклопедія Вікіпедія. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://uk.wikipedia.org>.
3. Дерба С.М. Дистанційне навчання – допомога чи шкода учням? / С.М. Дерба // Studia Linguistica. – 2010. – Вип. 4. – С. 321-326.
4. Дубровик А. Високооплачуваний... безробітний! / А. Дубровик // Газета "День". – 2012. – № 197. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.day.kiev.ua/uk/article/ekonomika/viso_kooplachuvaniy-bezrobitniy.
5. Легка Г.В. Віртуальне середовище навчання та його роль в розвиненні професійної компетентності спеціаліста / Г.В. Легка // Політ. сучасні проблеми науки. – 2012. – С. 264.
6. "Обучая мир, онлайн из Индии" (Teaching the world, online from India). Би-би-си, новости бизнеса (BBC Business News) (20 мая 2011).
7. Педагогический фриланс: прошлое, настоящее, будущее. [Электронный ресурс]. – Доступный с <http://www.theinternet.com/articles/1739-pedagogicheskyy-frilans-proshloe-nastoyaschee-budushee>.

Татомір І.Л. Поняття "електронний фріланс" в предметному полі онлайн-образовання

Рассмотрена роль электронного фриланса в распространении гибких и нестандартных форм занятости. Раскрыто содержание категории "образовательный фриланс" и выяснена значимость понятий "онлайн-репетитор", "тьютор" и "сетевой преподаватель". Обосновано, что безопасный поиск педагогов соответствующего профиля следует проводить на специализированных Интернет-биржах фриланса, на которых размещаются портфолио претендентов с детальным описанием информации о них. Определены причины, которые побуждают педагогов заниматься электронным фрилансом и обоснованы негативные последствия такой деятельности.

Ключевые слова: электронный фриланс, онлайн образование, тьютор, сетевой преподаватель.

Tatomyr I.L. The Concept of "Electronic Frilans" in the Subject Field of On-line Education

The importance of electronic frilans in distribution of flexible and non-standard forms of employment is justified. The content of the category of "educational frilans" is defined. Meaningfulness of such concepts as "on-line coach", "tutor" and "network teacher" is explained. Safe search of the educators of the appropriate profile should be carried out in specialized freelance Internet exchanges where candidates' portfolios are placed with a detailed description of information about them. The reasons which induce educators to get involved into electronic frilans are stated. Negative consequences of such activity are substantiated.

Keywords: electronic frilans, on-line education, tutor, network teacher.

УДК 378.14:744

Ст. викл. Г.М. Чайковська; ст. викл. Л.В. Салапак –
НЛТУ України, м. Львів

ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ОВОЛОДІННЯ ГРАФІЧНОЮ ГРАМОТНІСТЮ В ТЕХНІЧНОМУ ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Розглянуто загальнонаукові аспекти формування пізнавальної діяльності у процесі оволодіння графічною грамотністю майбутніх інженерів. Показано, що для підвищення професіоналізму студентів під час навчання потрібно виконувати дії та операції, притаманні їх майбутній професійній діяльності. Формування повноцінних знань, умінь і навичок студентів істотно залежить від їх інженерно-графічної підготовки, яка має постійно розвиватися і вдосконалюватися у процесі вивчення низки програмних тем. Тому вдосконалення інженерно-графічної підготовки студентів має важливе виховне,

пізнавальне і практичне значення. У технічних закладах освіти до загальноінженерних відносять дисципліни, що є інваріантними для всіх інженерних спеціальностей. Важливе місце серед них належить нарисній геометрії, інженерній і комп'ютерній графіці, яка вивчає загальні питання зображення предметів праці, засоби конструкторської і проектно-діяльності.

Ключові слова: графічна підготовка, графічна культура, пізнавальна діяльність, технічне мислення, нарисна геометрія, інженерна графіка.

Переозброєння сучасного виробництва, впровадження новітніх технологій, покращення якості продукції, що випускається в Україні, нерозривно пов'язане з освітньою і професійною підготовкою спеціалістів у вищих технічних навчальних закладах. Важливе значення у цій підготовці має процес оволодіння студентами графічною грамотністю, під якою розуміємо міру знання людиною законів і правил графічної діяльності, а також володіння вмінням читати креслення та його виконувати.

Початок розвитку технічного мислення і пізнавальної діяльності можна розглядати як початок активізації навчальної діяльності. Саме ці якості об'єднують цікавість і удосконалення загальних графічних можливостей. О. Ботвінников, Б. Ломов зазначають, що "введення схематичних графічних позначень поряд із зображеннями, які включають умовні позначення, в практику навчання в школі вже на перших етапах дає змогу озброїти учнів знаннями основних понять про різноманітні види зображень, їхній специфічний зміст та функції, повному підійти до розгляду проблеми розвитку образного мислення, якому поки що в загальному процесі опанування знаннями відводиться тільки роль допоміжних наочних опор" [1, с. 50].

Ще у стінах загальноосвітнього закладу закладаються основи графічної культури. Її розвиток залежить від того, чи існує в школяра прагнення користуватися графічною інформацією у різних навчальних ситуаціях. Знання, які мав би отримати студент ще у школі, істотно вплинули б на результативність вивчення асів інженерної графіки. Найчастіше це стосується уміння стисло і лаконічно передати свою думку у вигляді графічного зображення (наприклад, під час розв'язування задач) або принцип дії технічного об'єкта. Це є ще одним підтвердженням того, що креслення потрібно внести до списку обов'язкових предметів шкільної програми, щоб ці уміння були не поодинокими, а системними.

В Україні професію інженера вважають неперспективною, незважаючи на те, що за кордоном вона є високооплачуваною і посідає ключову позицію в сучасному технологічному світі. Інженерну освіту здобувають у технічних вищих навчальних закладах різного рівня (академіях, університетах, інститутах). На думку Ю. Бугая, наріжними каменями технічного університету є: університетський, а не галузевий тип освіти; вищий рівень фундаментальної і гуманітарної освіти, ніж в інженерному виші [2].

Для того, щоб визначити усі моменти найраціональнішого проведення графічної підготовки як у школі, так і у ВНЗ, необхідно проаналізувати особливості проведення цих предметів за кордоном. Узагальнення зарубіжного досвіду допоможе визначити найбільш ефективні методи підвищення продуктивності навчання, можливість введення їх в українську систему освіти як і моменти, які перешкоджають цьому.

Є два моменти, від яких залежить процес формування системи графічних знань, умінь і навичок. Організація і планування процесу навчання зале-

жить від рівня довшівської підготовки студентів, оскільки не всі отримали навіть базові знання з креслення. Також у навчальному процесі мають постійно оновлюватися програми і методи навчання відповідно до попередніх досліджень їх ефективності. Також викладач має стежити за оновленнями, які відбуваються в діяльностях, які пов'язані з предметом, що він викладає.

Зміст інженерної графіки ґрунтується на наукових основах нарисної геометрії та основних положеннях і правилах стандартів креслення. Нарисна геометрія є одним із розділів геометрії, яка вивчає просторові форми предметів навколишнього світу (геометричні фігури) за допомогою їх зображення на площині. Виконані за певними правилами і способами зображення, які вона вивчає, називають кресленнями. Тому серед графічних дисциплін нарисну геометрію вважають теоретичною основою креслення, яка має практичне спрямування. На допомогу нарисній геометрії приходять геометричні закони двомірного світу з планіметрії та тривимірного світу зі стереометрії [3].

У процесі вивчення навчального предмета студент зможе самостійно описати те чи інше явище через визначення його сутності тільки тоді, коли володітиме відповідними знаннями. Розв'язуючи задачі на розвиток мислення, треба знати: "Якою б мірою самостійності не здійснювалася би пізнавальна діяльність студента, який характер вона б не мала (репродуктивний чи прогностичний), вона завжди була і буде похідною, залежною від діяльності викладача". Щоб успішно керувати пізнавальною діяльністю, викладачеві необхідно чітко уявляти головні завдання прогнозу: що прогнозувати і як прогнозувати. Формальним викладання графічних дисциплін стає тоді, коли викладач не дбає про те, яке значення для студентів мають ті знання, що він їх викладає, коли він не виховує у студентів свідомого ставлення до засвоєваних знань. А власне формалізм породжує недостатню теоретичну і практичну підготовку викладача, його однобічна теоретична спрямованість діючих навчальних програм і підручників, недостатність зв'язку навчального процесу з практикою, відсутність навичок самостійної навчальної роботи у частини студентів, а також відсутність належного обладнання і кабінетів.

Під час викладання матеріалу викладач має створити таку атмосферу, щоб студент почувався невимушено. Викладач має не передавати студентові знання в "готовому вигляді", не пропонувати стандартних розв'язків, а підкреслювати погляди окремих авторів, створювати атмосферу бачення, конфліктну ситуацію, логічні суперечки, заохочувати висловлювати судження. Викладач має побудувати так навчальний процес, щоб студент активно заглиблювався у пошуки вирішення проблеми і на основі порівняння і зіставлення обирав оптимальний розв'язок. У процесі такого навчання викладач озброює студентів механізмами уявно-просторового бачення, активізує та формує їх пізнавальну діяльність.

Для забезпечення свідомого навчання студенти, виконуючи будь-яке графічне завдання, мають знати – для чого вони це роблять. Мета вказує перспективу навчання, активізує досвід студента, спрямовує його графічну діяльність. Тому спочатку потрібно пояснити мету виконання тієї чи іншої роботи, а потім вже зобов'язати студента її виконувати.

Аудиторне запам'ятовування навчальної інформації забезпечує зворотний зв'язок під час вивчення інженерної графіки і керує пізнавальною діяльністю студентів, загострює їхню увагу на ключових моментах навчальної інформа-

ції з теми заняття, допомагає її запам'ятати. В основі керування процесом проведення практичного заняття лежить зворотний зв'язок – наочна поетапність виконання навчального завдання, що дає змогу студенту коригувати і виправляти кожний етап виконання роботи, забезпечуючи реалізацію методики інтеграційно-спеціалізованого навчання. Виконуючи завдання з наукової творчості, міркуючи в напрямі придумування і пропозиції нового, студент удосконалює свої знання [6, с. 17].

Підбір задач має також враховувати той важливий факт, що у ході навчання одночасно мають розвиватися творча активність, кмітливість, самостійність пізнавальної діяльності, здібність до раціонального виконання роботи [1, с. 194]. Свідоме навчання потребує застосування різних розумових операцій, зокрема: аналіз, синтез, порівняння тощо. За принципом свідомого навчання знання стають дієвими у житті і праці людини тільки тоді, коли вони засвоюються не механічно, а свідомо.

Засобом розвитку технічного мислення у процесі графічної діяльності є комплекс конструктивно-технічних і творчих завдань, в основу яких покладено п'ять типів задач. Розроблення цих задач проводили з урахуванням таких ознак: максимальне наближення до реального виробництва; зближення прийомів і методів розв'язування графічних задач на заняттях з прийомами і методами, що використовуються в процесі виробничої діяльності; аналітичний розвиток здібностей; високий вплив на ступінь активізації пізнавальної діяльності [4, с. 12].

Студент, у якого є установка на відповідальне ставлення до навчання, здійснює контроль над самим процесом оволодіння графічною грамотністю, усвідомлює доцільність застосування тих чи інших логічних графічних операцій. Такий студент здатний проявляти свідомі, цілеспрямовані зусилля до успішного виконання навчальних графічних задач. А це вже свідчить про тісний зв'язок між свідомістю студентів та їх активністю у вивченні графічних дисциплін.

Уніфікована структура навчальних планів підготовки бакалавра, спеціаліста й магістра охоплює три цикли, які обчислюються в кредитах. До навчального процесу впроваджено модульно-рейтингову систему, яка характеризується рейтинговою системою оцінювання успішності навчання та визначення рейтингу студентів. Рейтингову систему оцінювання якості навчання розглядають як тонкий, гнучкий і дієвий засіб впливу на студента, який значно краще відповідає вимогам його природного розвитку й прояву особистості. У ході предметного контролю накопичуються рейтингові бали за різнобічну навчально-пізнавальну діяльність за певний період навчання, а потім виводиться інтегральний рейтинг студента [5, с. 71-72].

За Болонським процесом впровадження кредитно-модульної системи в організацію навчального процесу може мати такі наслідки: інтенсифікація навчального процесу та підвищення якості підготовки фахівців; систематичність засвоєння навчального матеріалу; встановлення зворотного зв'язку з кожним студентом на визначених етапах навчання; контроль та своєчасне коригування навчально-виховного процесу; підвищення мотивації учасників навчально-виховного процесу, зменшення пропусків навчальних занять; психологічне розвантаження студентів наприкінці семестру; підвищення відповідальності студентів за результати навчальної діяльності; максимальне забезпечення потреб

особи у виборі освітнього рівня та кваліфікації; підвищення рівня адаптації особи до зміни вимог ринку праці; скорочення непродуктивного навчального часу (за рахунок ліквідації екзаменаційних сесій); економія матеріальних ресурсів тощо [5, с. 66].

Якісна професійна підготовка інженера вимагає наявності в нього систематизованих професійно орієнтованих знань, які формують і розвивають знання професійні та спеціальні. Формування повноцінних знань, умінь і навичок студентів істотно залежить від їх інженерно-графічної підготовки, яка має постійно розвиватися і вдосконалюватися у процесі вивчення низки програмних тем. Тому вдосконалення інженерно-графічної підготовки студентів має важливе виховне, пізнавальне і практичне значення.

Література

1. Ботвинников А.Д. Научные основы формирования графических знаний, умений и навыков школьников / А.Д. Ботвинников, Б.Ф. Ломов. – М.: Изд-во "Педагогика", 1979. – 256 с.
2. Бугай Ю.М. Роль інженерних кадрів у формуванні українського інноваційного шляху розвитку / Ю.М. Бугай // Розвиток педагогічної і психологічної наук в Україні 1992-2002 : зб. наук. праць до 10-річчя АПН України. – Ч. 2. – Харків : Вид-во "ОБС", 2002. – С. 133-147.
3. Фролов С.А. Начертательная геометрия: Что это такое? / С.А. Фролов, М.В. Покровская. – Мн.: Изд-во "Выш. шк.", 1986. – 28 с.
4. Райковська Г.О. Розвиток технічного мислення студентів у процесі вивчення креслення : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.02 – "Теорія та методика навчання (біологія)" / Національний педагогічний ун-т ім. М.П. Драгоманова. – К., 2003. – 20 с.
5. Основні засади розвитку вищої освіти України в контексті Болонського процесу (документи і матеріали 2003-2004 рр.) / за ред. В.Г. Кременя; автор. кол.: М.Ф. Степко, Я.Я. Болюбаш, В.Д. Шинкарук, В.В. Грубішко, І.І. Бабин. – Тернопіль : Вид-во ТДПУ ім. В. Гнатюка, 2004. – 147 с.
6. Сяська В.Н. Методика вивчення інженерної графіки у вищих технічних навчальних закладах водогосподарчого профілю : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 – "Теорія і методика професійної освіти" / Ін-т педагогіки і психології професійної освіти / В.Н. Сяська. – К., 2006. – 25 с.

Чайковская Г.М., Салапак Л.В. Формирование познавательной деятельности при овладении графической грамотностью в техническом вузе

Рассмотрены общенаучные аспекты формирования познавательной деятельности при овладении графической грамотностью будущих инженеров. Показано, что для повышения профессионализма студентов в процессе обучения должны выполняться действия и операции, присущие их будущей профессиональной деятельности. Формирование полноценных знаний, умений и навыков студентов существенно зависит от их инженерно-графической подготовки, которая должна постоянно развиваться и совершенствоваться в процессе изучения ряда программных тем. Поэтому усовершенствование инженерно-графической подготовки студентов имеет важное воспитательное, познавательное и практическое значение.

В технических учебных заведениях к общеинженерным относят дисциплины, которые являются инвариантными для всех инженерных специальностей. Важное место среди них занимают начертательная геометрия, инженерная и компьютерная графика, которые изучают общие вопросы изображения предметов труда, средства конструкторской и проектной деятельности.

Ключевые слова: графическая подготовка, графическая культура, познавательная деятельность, техническое мышление, начертательная геометрия, инженерная графика.

Tchakovsky G.M., Salapak L.V. The Development of Students' Cognitive Skills and Abilities when Acquiring Graphic Literacy at Technical Higher Educational Institutions

General scientific aspects of forming cognitive activity when acquiring graphic literacy by future engineers are considered. It is shown that in order to enhance students' professional competence, their learning process should involve performing actions and operations specific to their future professional activities. The development of a full value body of knowledge, students' abilities and skills are strongly dependent on their background in engineering graphics which must continuously evolve and improve during the process of learning a number of program topics. Therefore, the improvement of students' background in engineering graphics is of educational, cognitive, and practical importance. In technical educational institutions, general engineering disciplines include those that are invariant for all engineering specialties. Prominent places among them are occupied by descriptive geometry, engineering and computer graphics which is concerned with the general issues of representing images of objects of labor, means of designing and project activities.

Keywords: background in graphics, graphic culture, cognitive activity, technical mode of thinking, descriptive geometry, engineering graphics.

УДК 657(075.8)

Доц. І.І. Стеців, канд. екон. наук –
Львівський ДУ внутрішніх справ

МЕТОДОЛОГІЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ, КОНТРОЛЮ ТА АНАЛІЗУ

Визначено проблеми розвитку науки про організацію обліку, контролю та аналізу, формування навчальних видань, освітніх дисциплін, запровадження методик організації у практику та чинники, що їх зумовлюють. Подано трактування понять методика та методологія організації обліку, контролю та аналізу. Ідентифіковано суть об'єкта організації та організаційного документа систем обліку, контролю та аналізу.

Запропоновано парадигму методології організації обліку, контролю та аналізу на основі системного підходу, яка забезпечує розуміння змісту цього поняття. Схема методології дає змогу комплексно, повністю охопити і вирішити проблеми організації та є науковим підґрунтям для розвитку науки про організацію обліку, контролю та аналізу загалом і кожної системи зокрема.

Ключові слова: організація, методологія організації обліку, контролю та аналізу, методика організації, організаційний документ, об'єкт організації, організація обліку, контролю та аналізу, освітня дисципліна, системний підхід.

Актуальність дослідження. Рациональне та ефективне здійснення обліку, контролю та аналізу у практичній діяльності суб'єкта економіки з метою отримання адекватної вимогам економічної інформації забезпечується належною їх організацією. Відомо, що підґрунтям для цього є досконалі наукові розробки у галузі організації цих систем. Вони слугують основою для створення нормативно-правового, методологічного та методичного забезпечення, формування навчальних видань та освітніх дисциплін, що сприяє запровадженню методик організації обліку, контролю та аналізу на практиці.

Огляд літературних джерел, у яких розглянуто питання організації обліку, контролю та аналізу, дає підстави стверджувати про: недосягнення консенсусу вченими у частині понятійного апарату; різнопланове охоплення параметрів проблем; відсутність трактування та недостатнє висвітлення методик і методології організації загалом [1-8].

Також існує проблема, яка пов'язана із формуванням освітніх дисциплін щодо організації обліку, контролю, аналізу та відсутності їх у навчальних планах спеціалістів (юристів, менеджерів) потенційних керівників підприємства. На наш погляд, це недолік, який впливає на стан організації обліку, контролю

та аналізу у практичній діяльності, оскільки за законодавством України керівник несе відповідальність за організацію обліку і контролю на підприємстві, що зобов'язує мати відповідні знання у цій галузі [9-11].

Наведене зумовлює необхідність подальших досліджень і доводить актуальність запропонованої теми роботи.

Аналіз останніх джерел та публікацій. У 1993 р. вийшов перший підручник з організації обліку, контролю та аналізу та введено, аналогічного змісту, освітню дисципліну. Такий підхід вчених виправдано базувався на тому, що елементи та об'єкти організації цих систем ідентичні для кожної з них і методика їх організації відповідно [1]. І хоча видання мало недоліки, беззаперечно, воно започаткувало науку та системний підхід до організації обліку, контролю та аналізу, який завершений і потужно удосконалюється [3, 12, 13]. Варто зауважити, що на розвиток науки про організацію обліку, контролю та аналізу, на наш погляд, впливає низка чинників.

Починаючи із 1999 р., відбулася, на наш погляд, необґрунтована трансформація дисципліни з поділом її на окремі частини [11]. Відповідно, з'явилися і навчальні видання – "Організація обліку" [7], "Організація і методика аудиту" [4], "Організація і методика економічного аналізу" [8]. Це призвело до нівелювання основ організації і ситуації, коли в одних випадках вчені висвітлюють тільки окремі фрагменти організації системи обліку, аналізу чи контролю, без належного їх структурування та повноти охоплення [4-7; 14, с. 231-234]. Інші автори, методика обліку і контролю трактують як методи їх організації [5, с. 180-181, 198-199, 203, 237-528]. Окремі, подаючи за змістом матеріал у частині технології обліку, видання називають "Організація обліку" [14].

Варто навести й інші чинники, що зумовлюють такий стан. На наш погляд, одним із них є не точне лінгвістичне трактування понять. Зокрема, за тлумачними словниками: Методологія – це сукупність методів, що застосовують в окремих науках [15, с. 300]. Методика – наука про методи навчання [15, с. 300]. Метод – це спосіб досягнення мети, вирішення конкретного завдання, способи і прийоми [16, с. 806]. Прийом – спосіб виконання або здійснення чого-небудь; метод дослідження, вивчення чого-небудь [17]. Предмет, елемент та об'єкт розглядають як однакові взаємозамінні поняття [15, с. 377, 501-502, 788].

Наступним чинником вважаємо неадаптованість наведених загальних визначень до особливостей організації обліку, контролю та аналізу. Метод організації обліку, аналізу та контролю, як теоретична категорія, визначена як набір методів, способів і прийомів. Поняття методики і методології відсутнє [1, с. 23; 2, с. 14-15]. Важливим чинником видається неоднозначний понятійний апарат у спеціальній літературі з організації обліку, контролю та аналізу. Вчені подали складові предмета організації (процеси, праця людей, забезпечення) і вказали, що вони мають свої специфічні об'єкти [1, с. 10; 2, с. 24]. Але пізніше ці складові також називають об'єктами організації [1, с. 19]. Водночас зазначено, що об'єктом організації є обліковий процес, який має свої об'єкти організації [2, с. 30]. Допускається одночасне, і разом з тим, взаємозамінне вживання термінів "рух носіїв інформації" та "технологія процесу" під час висвітлення організації облікового процесу [1, с. 27-28; 2, с. 38-39; 1, с. 49-73; 2, с. 60-75].

Вкрай негативним чинником є ігнорування системного підходу до організації обліку, контролю та аналізу авторами спеціальних видань у цій галузі.